

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w Gliwicach

sprawy W. C. (C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu działalności gospodarczej

na skutek odwołania W. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 20 maja 2014 r. **nr** (...)

- zmienia częściowo zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż odwołujący W. C. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 28 października 2009 r. do 30 grudnia 2010 r. oraz w okresie od 3 stycznia 2011 r. do 28 grudnia 2012 r.,
- oddala odwołanie w pozostałym zakresie,
- odstępuje od obciążenia odwołującego kosztami procesu od oddalonej części żądania.

(-) SSO Janina Kościelniak

VIII U 1328/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 20 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że W. C. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od

1 stycznia 1999r. do 2 stycznia 2013r. podlega ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu) – uznając że w okresie tym był on osobą prowadzącą działalność gospodarczą.

W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany powyższej decyzji poprzez zwolnienie go z obowiązku podlegania tym ubezpieczeniom w okresach, kiedy faktycznie działalności tej nie prowadził. W uzasadnieniu wskazał, że jego

działalność gospodarcza miała dość specyficzny charakter i polegała na kolportażu nadesłanych przez wydawcę krzyżówek i kolorowanek dla dzieci. Nie prowadził innej sprzedaży, a wydawca nadsyłał coraz mniej materiałów do kolportażu, co doprowadziło do sytuacji, że po nadesłaniu w danym miesiącu materiałów odwołujący w ciągu kilku dni je sprzedawał i następnie oczekiwał na kolejną dostawę w następnym miesiącu. Wskazał również, że gdy tylko przepisy przewidywały możliwość zawieszania prowadzenia działalności gospodarczej, to niezwłocznie przystąpił do korzystania z tej możliwości prawnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swe dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu powołując się na orzecznictwo sądowe, podkreślił, że w jego ocenie faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w okresie oczekiwania na kolejne zamówienia lub w czasie poszukiwania takich zamówień, nie oznacza zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, a tym samym nie daje podstaw do uchylenia obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym za te okresy. Dalej ZUS zauważył, że w piśmie z dnia 17 kwietnia 2006r. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. potwierdził, że prowadząc działalność gospodarczą ubezpieczony opłaca podatek na zasadach ogólnych, w związku z czym nie miał on obowiązku zgłaszania przerw w Urzędzie Skarbowym.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony w dniu 3 grudnia 1991r. zarejestrował w Urzędzie Miejskim w G. działalność gospodarczą nr (...), w zakresie: produkcji wyrobów zdobniczych i pamiątkarskich, handel artykułami spożywczymi i przemysłowymi. Prowadzenie działalności rozpoczął 2 stycznia 1992r. Od 1 grudnia 1994r. nastąpiła zmiana profilu działalności na „kolportaż czasopism wydawnictwa Fundacji (...), działalność wydawnicza, handel okrężny – sprzedaż towarów konsumpcyjnych oraz pozostałe czynności pomocnicze w rynkowym handlu wewnętrznym i zagranicznym, promowanie towarów A. i sponsorowanie nowych dystrybutorów. Z tego tytułu od 2 stycznia 1992r. zgłosił się do ubezpieczenia społecznego jako płatnik składek. Działalność prowadził do 18 sierpnia 2014r. W czasie prowadzenia tej działalności kilkakrotnie, tj. w okresach od 28 października 2009r. do 31 maja 2010r., od 1 czerwca 2010r. do 30 grudnia 2010r. i od 3 stycznia 2011r. do 28 grudnia 2012r. zgłaszał w Urzędzie Miejskim w G. zawieszenie prowadzenia powyższej działalności gospodarczej. W okresie wcześniejszym odwołujący wielokrotnie dokonywał w ZUS wyrejestrowań i ponownych zarejestrowań prowadzenia działalności gospodarczej na krótkotrwałe okresy, trwające kilka dni, a czasem nawet jeden dzień w miesiącu.

Prowadzona przez niego działalność gospodarcza faktycznie polegała na dystrybucji krzyżówek i kolorowanek dla dzieci i innych materiałów drukowanych, nadsyłanych przez (...) Sp. z o.o. w L.. W praktyce działalność ta wyglądała w ten sposób, że odwołujący wyczytał w prasie, że Składnice te poszukują kolporterów drukowanych przez siebie materiałów. Ubezpieczony skontaktował się z tą firmą i nawiązał współpracę, w ramach której drogą pocztową otrzymywał materiały do kolportażu, następnie rozprowadzał je w formie handlu obnośnego. Wyglądało to w ten sposób, że nadesłane materiały pakował do torby i udawał się do kolejnych dużych firm, gdzie za zgodą kierownictwa, na terenie biur rozprowadzał otrzymane materiały wśród pracowników danej firmy. Za sprzedane materiały pobierał wypisaną na ich cenę z której następnie pobierał dla siebie prowizję, zaś pozostałą część kwoty sprzedaży odsyłał do dostawcy. Początkowo otrzymywał stosunkowo duże ilości materiałów do sprzedaży i z tego względu ich rozprowadzenie zajmowało mu większą ilość czasu. Z biegiem lat ilość ta sukcesywnie się zmniejszała co było spowodowane coraz mniejszą ilością nabywców i wzrostem kosztów kolportażu. Kiedy ilość nabywców uległa znacznemu zmniejszeniu, to odwołujący zamawiał również mniejszą ilość towarów i ograniczał się do ich rozprowadzenia wśród pracowników kilku firm, w których stale kolportował te materiały. Mniejsza ilość towarów do sprzedaży i równocześnie ograniczenie sprzedaży do kilku stałych firm, spowodowało, że odwołujący po nadesłaniu materiałów przez dostawcę, rozprowadzał je w ciągu kilku następnych dni. Z kolei w pozostałym czasie nie zajmował się żadnymi czynnościami związanymi z prowadzoną działalnością gospodarczą, poza rozliczeniem z dostawcą rozprowadzonej dostawy i oczekiwaniem na kolejne dostawy. W tym czasie nie poszukiwał innych możliwości sprzedaży, tj. innych dostawców oraz innych klientów, poszukiwał innej pracy nie polegającej na prowadzeniu działalności gospodarczej. mianowicie odbywał szkolenia w instytucjach finansowych i ubezpieczeniowych, z zamiarem podjęcia pracy w tych firmach. Czasami też zawierał krótkie umowy, na podstawie których wykonywał

niewielkie prace dla tych firm, za które otrzymywał niewielkie kwoty. W związku z tym ubezpieczony zgłaszał w organie rentowym przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej, tj. wyrejestrowywał się z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych za okresy, kiedy nie rozprawdzał materiałów do czasu nadesłania ich kolejnej partii, wtedy ponownie zgłaszał się do tych ubezpieczeń i po rozprawdzeniu nadesłanych materiałów ponownie się wyrejestrowywał. Sytuacja taka powtarzała się cyklicznie, aż do momentu zawieszenia przez niego prowadzenia tej działalności z dniem 28 października 2009r., od którego zgłaszał w Urzędzie Miejskim w G. dłuższe okresy zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej.

W okresach, kiedy nie kolportował materiałów, odwołujący w głównej mierze zajmował się prowadzeniem domu i w tym czasie utrzymywał się częściowo z niewielkich kwot otrzymanych z kolportażu i dodatkowo z pensji żony.

Niezależnie od powyższego w oparciu o pisemną informację Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. Sąd ustalił, że prowadząc działalność gospodarczą ubezpieczony opłacał podatek na zasadach ogólnych i rozliczał się z tym Urzędem składając comiesięczne deklaracje PIT-5 i roczne zeznania PIT-36, z których wynika, że za sporny okres wykazywał osiągnięcie dochodów lub strat z prowadzonej działalności gospodarczej.

Z kolei w oparciu o pisemną informację firmy (...) Sp. z o.o. w L., Sąd ustalił, że ubezpieczony zawierał z nią od 6 czerwca 1993r. kolejne terminowe umowy kolportażu, zaś od 1 stycznia 2006r. strony wiązała umowa na czas nieokreślony, która dotychczas nie została rozwiązana. W ramach tej umowy odwołujący kolportował materiały dostarczone przez tą firmę, przy czym każdorazowo materiały były zamawiane przez niego dość regularnie, tj. raz w miesiącu. O ilości zamawianych materiałów decydował odwołujący.

Powyższe okoliczności faktyczne Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, zeznań świadka I. C. (k.35 i nagranie k.38 min.07.13), przesłuchania odwołującego (k.12 i nagranie k.14 minuty 4.11), a także pisemnej informacji Urzędu Miejskiego w G. i wydruków z rejestru działalności gospodarczej (k.21-23), pisemnej informacji Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. z dnia 7 listopada 2014r. (k.25) oraz pisemnej informacji firmy (...) Sp. z o.o. w L. z dnia 16 grudnia 2014r. (k.47).

Sąd ocenił zgromadzony materiał dowodowy jako kompletny i wiarygodny, a przez to – mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych i rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego, W. C. jest zasadne jedynie częściowo i w tym zakresie zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że W. C. 3 grudnia 1991r. zarejestrował w Urzędzie Miejskim w G. działalność gospodarczą nr (...), a prowadzenie działalności rozpoczął w dniu 2.01.1992r.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy ubezpieczony z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 1 stycznia 1999r. do 2 stycznia 2013r., w tym również w okresach zgłaszanych przerw w prowadzeniu przez siebie tej działalności.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. Z 2015r., poz. 121), zwanej dalej Ustawą, osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Przymus ubezpieczenia w myśl art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy dotyczy osób prowadzących działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej.

Obowiązek ubezpieczenia zgodnie z art. 13 pkt 4 trwa od dnia rozpoczęcia działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Skarżący w spornym okresie prowadził działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz.1178 ze zm.), zaś od dnia 21 sierpnia 2004r. na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz.U. z 2007r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.).

Zawierający definicję działalności gospodarczej art. 2 ust. 1 pierwszej z powołanych ustaw stanowi w zasadzie odpowiednik art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W myśl pierwszego z nich działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy jest zarobkowa działalność wytwórcza, handlowa, budowlana, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i eksploatacja zasobów naturalnych, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przyjmuje się, że cechami działalności gospodarczej jest: 1) zawodowy (a więc stały) charakter, 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań, 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania i 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1991 r., III CZP 117/91, OSNCP 1992 nr 5, poz. 65). Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej w sposób ciągły nie może być zatem rozumiana jako konieczność jej wykonywania bez przerwy (przez cały rok, miesiąc, tydzień lub dzień), lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, jednorazowości, sporadyczności lub okazjonalności. Przyjmuje się więc, że działalność gospodarcza z założenia ma być działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres czasu, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Zatem przedsiębiorca powinien liczyć się z takim ryzykiem obejmującym okresy faktycznego przestoju w wykonywaniu działalności, np. z powodu braku płynności finansowej lub braku koniunktury (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2005 r., I UK 95/05 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2003 r., II UK 111/03, M.P.Pr.-wkł. (...), Prok. I Pr.-wkł. (...) lex 79921).

Nadto zgodnie z pojęciem działalności gospodarczej zdefiniowanym w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. z 2007r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.) działalność gospodarcza w rozumieniu ustawy jest to działalność zarobkowa wymieniona w tych przepisach, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Zgodnie z poglądem utrwalonym w orzecznictwie, okresem ubezpieczenia osób prowadzących działalność gospodarczą jest przypadający w okresie podlegania obowiązkowi ubezpieczenia okres rzeczywistego prowadzenia tejże działalności (vide: wyrok SN z dnia 14 kwietnia 1999r., II UKN 570/98, publik. OSNAPiUS z 2000r. Nr 13, poz. 518; wyrok SN z dnia 31 marca 2000r., II UKN 257/99, publik. OSNAPiUS z 2001r. Nr 18 poz. 564). W razie, gdy nie doszło do rozpoczęcia działalności albo wystąpiły przeszkody uniemożliwiające jej prowadzenie, obowiązek ubezpieczenia nie występuje.

Samo pojęcie prowadzenia działalności gospodarczej jest ujmowane szeroko. Mieszczą się w nim nie tylko faktyczne czynności należące do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych. Działalność gospodarcza obejmuje także działania przygotowujące, zdobywanie uprawnień, poszukiwanie klientów, oczekiwanie na kolejne zamówienia. Równoznaczna z prowadzeniem działalności gospodarczej jest gotowość do realizacji zadań objętych zakresem konkretnej działalności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003r., III AUa 1531/03, OSAB 2004/1/51; postanowienie SN z dnia 17 lipca 2003r., II UK 111/03, OSNP 2003/17/1 wkładka).

Należy też zwrócić uwagę, że sam wpis do ewidencji działalności gospodarczej (zarejestrowanie) ma charakter deklaratoryjny. Istnienie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza o faktycznym prowadzeniu tej działalności, ale prowadzi

do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą. Domniemanie to może być obalone (por. wyrok SN z dnia 14 września 2007r., III UK 35/07, LEX nr 483284, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 marca 2006r., III AUa 2850/04, LEX nr 217125).

„Określenie przez samego przedsiębiorcę daty rozpoczęcia działalności gospodarczej wpisywanej do ewidencji powoduje istnienie domniemania faktycznego, że z tą datą działalność gospodarcza została podjęta i jest prowadzona aż do czasu jej wykreślenia z ewidencji. "Domniemanie faktyczne ma znaczenie dowodowe i może być obalone,

co oznacza, iż czasookres prowadzenia działalności gospodarczej wynikającego z wpisu do ewidencji może być korygowany, lecz czynność ta musi być powiązana z wynikami postępowania dowodowego” (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 28 stycznia 2009r., (...) SA/Wa (...), LEX nr 489317).

Zaistnienie przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej musi być rzeczywiste, co oznacza, że ubezpieczonego obciąża obowiązek wykazania wystąpienia okoliczności niezwiązanych z warunkami wykonywania działalności gospodarczej, uniemożliwiających jej faktyczne prowadzenie przez pewien okres czasu. W rezultacie okoliczności takie, jak brak koniunktury i związany z nim przestój, brak zamówień (klientów), ich poszukiwanie, brak płynności finansowej i środków na opłacenie należności podatkowych lub z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, czy też wykonywanie czynności zmierzających do realizacji zadań należących bezpośrednio do zakresu prowadzonej działalności bądź zmierzających do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania nie stanowią przesłanki uzasadniającej uznanie istnienia przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej. Oznacza to, że przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej powodująca ustanie obowiązku ubezpieczenia społecznego musi być usprawiedliwiona i udokumentowana (wykazana), a nie uzależniona wyłącznie od woli ubezpieczonego, sprowadzającej się do zamiaru czasowego wyłączenia obowiązku ubezpieczenia społecznego. Obowiązek ten jest bowiem konsekwencją prawną prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie wpisu do ewidencji, nie ma tu natomiast zależności odwrotnej, z której wynikałoby, że sam zamiar (wola) wyłączenia z przymusu ubezpieczenia społecznego uzasadniać może przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej. O ile więc wola prowadzenia takiej działalności może mieć znaczenie przy ocenie podjęcia czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia jej wykonywania lub definitywnego zaprzestania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., I UK 80/05), to rozumowanie także nie może być przenoszone na ocenę zaistnienia okoliczności usprawiedliwiających przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej już po rozpoczęciu jej wykonywania, w szczególności w sytuacji, gdy nie dokonano zgłoszenia tej przerwy do organu ewidencyjnego. Działalność gospodarcza, której prowadzenie zostało rozpoczęte, stanowi przesłankę podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. W postanowieniu z dnia 17 lipca 2003r., II UK 111/03 Sąd Najwyższy stwierdził, że faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania, nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylenia obowiązku ubezpieczenia społecznego.

Dopuszczalność przerw w prowadzeniu działalności gospodarczej została usankcjonowana przez ustawodawcę, który ustawą z dnia 10 lipca 2008r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 144, poz. 888), wprowadził zmianę do ustawy - Prawo działalności gospodarczej, dodając po art. 7b nowy art. 7ba dopuszczający zawieszenie bądź późniejsze wznowienie wykonywania działalności gospodarczej (w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej) przez przedsiębiorcę. Zmiana ta weszła w życie w dniu 20 września 2008r.

W przedmiotowej sprawie nie jest sporne, że skarżący W. C. faktycznie rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w dniu 2.01.1992r., a nadto formalne wykreślenie działalności gospodarczej zgłoszonej przez ubezpieczonego nastąpiło w dniu 17.08.2014r. Przedmiotem sporu pozostaje, czy w spornym okresie tj. od 1 stycznia 1999r. do 2 stycznia 2013r. ubezpieczony faktycznie prowadził działalność gospodarczą.

Zdaniem Sądu ubezpieczony w toku procesu nie obalił domniemania, iż jako osoba wpisana do ewidencji działalności gospodarczej, faktycznie tą działalność prowadził. Ubezpieczony nie udowodnił, że do momentu formalnego zawieszenia w Urzędzie Miasta w G. prowadzenia działalności gospodarczej, faktycznie nie prowadził tej działalności.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy, a w szczególności akta ZUS, jak również informacja Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. z dnia 7 listopada 2014r. a także pisemne informacje Urzędu Miejskiego w G. i wydruki z rejestru działalności gospodarczej oraz pisemna informacja firmy (...) Sp. z o.o. w L. z dnia 16 grudnia 2014r. jednoznacznie wskazują, że W. C. mimo zgłaszanych przed dniem 28 grudnia 2009r. przerw w wykonywaniu działalności gospodarczej w ZUS jego działalność gospodarcza w spornym okresie przynosiła dochody. Tym bardziej, że w tym czasie nie zgłaszał przerw w Urzędzie Skarbowym i rozliczał się z nim na ogólnych zasadach. Nadto odwołujący samodzielnie zamawiał materiały do kolportażu w takiej ilości jaką uznał za możliwą do

rozprowadzenia wśród stałych klientów, przy czym równocześnie nie poszukiwał aktywnie nowych klientów, nie badał rynku zbytu. Okoliczności te nie były spowodowane obiektywnymi okolicznościami, a nastawieniem odwołującego, który uważał, że więcej klientów nie znajdzie. Należy zatem uznać, iż odwołujący nie wykazał obiektywnych przesłanek uniemożliwiających mu prowadzenie działalności gospodarczej w szerszym zakresie, tym bardziej, że we wpisie do ewidencji takiej działalności wskazał znacznie szerszy jej zakres niż tylko kolportaż krzyżówek i kolorowanek. Należało natomiast przyjąć, że w okresach formalnego zgłoszenia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w Urzędzie Miasta, ubezpieczony faktycznie jej nie prowadził.

Działalność gospodarcza nie może mieć charakteru przypadkowego, sporadycznego, czy okazjonalnego. Fakt, iż czasowo ubezpieczony nie rozprowadzał materiałów przekazywanych mu przez (...) Spółkę z o.o. do kolportażu, nie niweczy obowiązku podlegania ubezpieczeniu, bowiem z istoty działalności gospodarczej wynika, że jest ona prowadzona na ryzyko przedsiębiorcy.

Reasumując, Sąd ustalił, że odwołujący faktycznie prowadził działalność gospodarczą na podstawie zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej i podlegał z tego tytułu ubezpieczeniu społecznemu z wyjątkiem okresów formalnego zawieszenia tej działalności od 28 października 2009r. do 30 grudnia 2010r. i od 3 stycznia 2011r. do 28 grudnia 2012r., na co pozwalały mu obowiązujące od 20 września 2008r. przepisy ustawy - Prawo działalności gospodarczej.

W konsekwencji poczynionych ustaleń Sąd uznał, iż W. C. w okresie od 28 października 2009r. do 30 grudnia 2010r. i od 3 stycznia 2011r. do 28 grudnia 2012r. nie ma obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i w tym zakresie Sąd zmienił zaskarżoną decyzję. Natomiast w pozostałym zakresie Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Mając na względzie powyższe, z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd orzekł, jak w punkcie pierwszym wyroku, natomiast rozstrzygnięcie zawarte w punkcie drugim Sąd oparł o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Z kolei rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na mocy art. 102 k.p.c.

SSO Janina Kościelniak